

Davide Rovettan 24.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-159/04)

(2004/C 179/25)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Davide Rovetta, edustajanaan asianajaja Maurizio Gambardella, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 24.4.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 14.5.2003 tehdyn lopullisen päätöksen, jolla kantajan palkkaluokaksi vahvistettiin B5/3, ja jolla hylättiin kantajan pyyntö nro D/77/03 tulla nimitetyksi palkkaluokkaan B4;
- kumoaa päätöksen, jolla hylätään pyyntö saada tutustua asiaa käsitelleen pariteettikomitean asiakirjoihin, ja joka sisältyy valitukseen nro R/563/03 annettuun vastaukseen;
- määrää riidanalaisesta päätöksestä kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta yhden euron suuruisen symbolisen korvauksen;
- velvoittaa komission suorittamaan kantajalle taannehtivasti hänen palvelukseenottamisestaan lukien erotuksen, joka hänelle olisi maksettu, jos hänet olisi nimitetty palkkaluokkaan B4, siten kuin nimittävä viranomainen siitä päättää;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Davide Rovetta, joka on verotuksen ja tulliliiton pääosaston virkamies, pyysi koeaikansa päätyttyä nimittävää viranomaista nimittämään hänet henkilöstösääntöjen 31 artiklan nojalla ylempään palkkaluokkaan B4. Hän totesi pyynnössään, että hänet oli palkattu hoitamaan myös juristin tehtäviä verotuksen ja tulliliiton pääosaston yksikössä A3 "oikeusasiat ja yhteisön säännösten soveltamisen valvonta".

Saatuaan nimittävän viranomaisen kieltävän vastauksen ja kun hänet oli nimitetty palkkaluokkaan B5/3, hän teki tästä päätöksestä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen, joka hylättiin nimenomaisella hylkäävällä päätöksellä.

Kantaja vaatii kanteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kyseisen valituksesta tehdyn päätöksen, palkkaluokkaan nimittämistä koskevan päätöksen, samoin kuin hylkäävän päätöksen hänen pyyntöönsä saada tutustua asiaa käsitelleen pariteettikomitean asiakirjoihin.

Kantaja katsoo, että näissä päätöksissä on rikottu henkilöstösääntöjen 25 ja 31 artiklaa, yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiaan liittyvää oikeuskäytäntöä ja olennaisia menettelymääräyksiä, ja että niistä

puuttuvat perustelut ja niissä on tehty ilmeinen arviointivirhe. Hän toteaa tämän osalta lisäksi, että esillä olevassa asiassa ei ole sovellettu palkkaluokkien määrittämisestä vuonna 1983 tehtyä peruspäätöstä, sellaisena kuin tämä päätös on 7.2.1996 tehdyllä päätöksellä muutettuna.

Lopuksi kantaja toteaa, että nimittävän viranomaisen valtuuksien delegoimisjärjestelmä palkkaluokkien vahvistamisen osalta on lainvastainen, sekä väittää, että suhteellisuusperiaatteen, avoimuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteita on loukattu.

Hippocrate Vounakisin 3.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-165/04)

(2004/C 179/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hippocrate Vounakis, kotipaikka Wezeembeek-Oppem (Belgia), on nostanut 3.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Nöel Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa uralla etenemistä koskeva raportin jaksolta 1.7.2001—31.12.2002 laatimista koskevan päätöksen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan mielestä häntä koskevassa uralla etenemistä koskevassa raportissa jaksolta 1.7.2001—31.12.2002 on sekä muotovirheitä että sisällöllisiä virheitä.

Vaativustensa tueksi hän tuo esiin, että:

- yleisten täytäntöönpanosäännösten 2 artiklaa ja henkilöstösääntöjen 43 artiklaa on rikottu. Kantaja täsmentää tältä osin, että kyseessä olevan raportin on laatinut henkilö, jolla ei ollut siihen kelpoisuutta;
- käsillä olevassa asiassa on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe ja lisäksi annettujen arvosanojen ja vapaamuotoisen arvioinnin välillä on ristiriita;
- perusteluvollisuutta on rikottu. Kantaja väittää tältä osin, että hänelle annettu kokonaisarvosana on keskiarvon alapuolella, vaikka edeltävät hänestä tehdyt raportit ovat olleet hyviä eikä tätä arvosanan laskemista ole selitetty.